

Să ne rugăm pentru...

... **cei care trec prin diferite încercări.** Domnul să-i ajute să poată să treacă biruitori prin ele și să nu își piardă credința, chiar dacă, pe moment, rezolvarea pare departe. Dumnezeu are întotdeauna ultimul cuvânt, planul Lui e întotdeauna cel mai bun și El nu își abandonează copiii niciodată.

... **orașul nostru.** Fie ca Dumnezeu să lase binecuvântarea Sa peste Timișoara și cât mai mulți din locuitorii ei să își întoarcă fața către El.

"De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său." (Romani 8:28)

*Să veghem unii asupra altora,
ca să ne îndemnăm la dragoste
și la fapte bune.*

Evrei 10:24

Colectivul de redacție:

*Teo Laze
Dana Popa
Andreea Fiț
Ildikó Trică
Ramona Codrea
Andrada Popa
Lili Gherasim
Dani Ardelean*

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail:

buletin.duminical@yahoo.com

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip:** tel. 0745-306431
Pastor asist. **Eusebiu Stănilă:** tel. 0722-800691
Prezbiter **Sandu Guler:** tel. 0722-510842
Prezbiter **Romică Florescu:** tel. 0721-644073
Prezbiter **Alex Păduraru:** tel. 0768-811488
Diacon **Raul Damean:** tel. 0734-539044

ÎNTĂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin

Timișoara — str. Banul Mărcăciune, nr.25
tel. 0256-472002

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai "pierdut" un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea *Resurse*, și vei găsi buletinul în format **COLOR**.

BISERICA POARTA CERULUI
"Întăriți-vă în Domnul!" (2016)

"Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud." (Efeseni 4:29)

Cuvinte cu folos

Trăim într-un timp în care sunt permise multe lucruri, printre care e permisă și încurajată libera exprimare a ceea ce gândești, a ceea ce iubești, a ceea ce admiri... și nu e un lucru rău, atunci când toate sunt făcute cu înțelepciune. Vedem că se comit crime din cauza unor vorbe, se destramă familii din cauza unor vorbe, se sfârșesc prietenii din cauza unor vorbe. Versetul de mai sus pune în discuție două feluri de vorbire: vorbirea stricată și vorbirea care zidește. Aceste două feluri de vorbire sunt sita prin care noi trebuie să ne trecem cuvintele. Dacă vrem să fim plăcuți lui Dumnezeu și să ascultăm de ceea ce spune Biblia, vom vedea că Dumnezeu e pretențios cu modul nostru de vorbire și de exprimare.

Vorbirea trebuie să aducă întotdeauna zidire; nu există cale de mijloc, ori e cuvânt care să aducă zidire, ori e cuvânt care să dărâme. Între noi nu trebuie să fie glume sau cuvinte care să dărâme și nici cuvinte nefolositoare care aduc dezbinare sau care rănesc. Vorbirea noastră e ca un izvor care curge și din care oamenii beau, indiferent dacă apa e amară sau dulce, iar fără să ne dăm seama, oamenii care trec pe lângă noi sunt otrăviți de cuvintele rele sau ridicăți prin cele bune. În tramvai, pe stradă, la școală, la locul de muncă putem să facem oamenii să zâmbească, să se simtă bine. Avem posibilitatea să ridicăm și să dăm speranță. Acesta este rolul nostru pe acest pământ, să fim gura Lui Dumnezeu în lume.

(continuare în pag. 3)

Unde ne sunt iosafații?

Iosafat, împăratul lui Iuda, a fost unul dintre cei mai mari reformatori ai Vechiului Testament. El a căutat pe Domnul cu toată inima, a stărpit idolatria și a chemat la supunere față de Lege. În al treilea an al domniei, după ce își câștigă suficientă autoritate, Iosafat rănduie niște oameni care „să se ducă să învețe pe oamenii din cetățile lui Iuda” (2 Cr.17:7). Aceștia au învățat „având cu ei cartea legii Domnului” (vs. 9). Nume care acum nu mai înseamnă aproape nimic – precum Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Nataneel și Mica – reprezentau pe atunci o echipă misionară în toată puterea cuvântului. Credincioșia, cunoașterea și prestanța lor i-au transformat în învățători ai națiunii, răspândind voia lui Dumnezeu.

După cum citim în textul biblic, efectele n-au întârziat să apară. Lentoarea spirituală a fost depășită, standardul moral a crescut, iar receptivitatea oamenilor la fel. Inițiativa lui Iosafat s-a dovedit a fi cu adevărat inspirată. Bunăvoința Domnului și-a făcut simțită prezența pe toate planurile, iar poporul a fost revigorat. Întregul episod poate fi văzut ca o lumină ce strălucește în întuneric sau o briză de seară ce te răcorește după o zi toridă.

Aceste detalii m-au impresionat. Am încercat să-mi imaginez mulțimile de evrei ascultând cum li se explică Legea lui Moise, citindu-le pe fețe curiozitatea, entuziasmul și satisfacția. Făcând acest exercițiu, fără să vreau, m-am gândit la noi. Oare câți iosafați mai avem? În vremuri tulburi și indecise, când teama anulează speranța și îndoiala zădărnicește credința, avem mare nevoie de fundamente. Trăim inclusiv o criză a vocațiilor, nu doar una morală. Prea multă poveste bănuie pe la amvoanele noastre, prea multă superficialitate. Tot felul de inși, unul mai vanitos decât altul, încearcă să ne surprindă în fel și chip. Talentul și perspicacitatea țin loc adesea de inspirație și argument. Textele biblice devin adesea niște pretexte pentru ca cei de la microfon să se poată pune în evidență. Legea pare a nu mai fi nici în mâna celor care predică, dar nici în inima lor.

Urmașii lui Iosafat sunt totuși diferiți. Niciodată nu trimit în misiune oameni nepregătiți și apatici. Ei au înțeles că pasiunea este o condiție fundamentală a reformei. Au priceput că nu există magie, ci doar puritate, cunoaștere și abnegație. Oamenii se afundă pe zi ce trece în ignoranță și păcat, pentru că acei câțiva au dezertat de la posturi.

Unde ești tu, Iosafat, să mai suni din goarnă? Dar dacă suni, nu suntem noi oare prea departe pentru a te mai auzi?! Să trimitem și să ne lăsăm trimiși, să folosim libertatea pe care (încă) o mai avem și să răspândim Cuvântul curat al lui Dumnezeu oriunde.

■ adaptare de pe www.coramdeo.ro

Urăm „La Mulți Ani!” în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 14 august - *Andrei Coroi, Damaris Mureșan, Eliza Martinconi, Hafia Corjuc*

Luni, 15 august - *Claudiu Crăiță, Damaris Loghin, Roxana Aramă*

Mărti, 16 august - *Daniel Oneț, Emilia Martin, Ileana Rădnic, Ioan Eremie*

Miercuri, 17 august - *Elida Vornicu*

Joi, 18 august - *Alina Nedelcu, David Trică, Livia Trifan,*

Marian Dobrița, Ruben Mezei

Sâmbătă, 20 august - *Adrian Toma, Ciprian Muntean, Daniela Cunțan, Leonard Iștoc*

„Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta!

Fii păstorul și sprijinitorul lor în veci.” (Psalmii 28:9)

(continuare din prima pagină)

Proverbe 18:21 ne spune că în puterea limbii stă și viața și moartea. Acest lucru îl întâlnim pe paginile Bibliei în momentul în care împăratul David cere hrana de la Nabal, iar acesta, prin vorbele lui nechibzuite, trezește în David dorința de răzbunare. În antiteză, o vedem pe soția lui, Abigail, care acționează și stăruiește prin cuvinte înțelepte în fața lui David, care se lasă înduplecat și Îl lasă pe Dumnezeu să judece.

Noi, ca și copii ai lui Dumnezeu, avem puterea vieții prin buzele noastre; haideți să o răspândim, să trecem de firea care ne spune: *“Ei, puțină glumă nu e așa rea.”* sau *“Trebuie să te impui.”* Fără să ne dăm seama, folosim cuvinte care dărmă,ucid un vis, o speranță, un început bun. De altfel, a vorbi ușor e greșit, pentru că Dumnezeu ne poruncește să avem grijă la ceea ce vorbim, pentru că altfel păcătuim, iar păcatul se pedepsește. Păcatul, indiferent dacă e mic sau mare, tot păcat e, și ce poate fi mai groaznic, decât să ne spună Dumnezeu la sfârșitul alergării: *“Pleacă! Pentru că ai otrăvit oameni prin cuvintele tale, pleacă! Pentru că de fiecare dată, oamenii au plecat din preajma ta dărâmați sau simțindu-se inferiori, pentru că tu ai uitat să îți sfințești buzele”.*

Efeseni 5:19 ne spune: *“Vorbiți între voi cu psalmi cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești...”*. Poate credem că e prea de tot în zilele acestea, dar dacă vrem să împlinim cuvântul acesta, haideți să lăsăm ca respectul față de Dumnezeu și față de cei cu care vorbim, să se vadă. Să nu vorbim doar ca să nu tăcem, sau să îi facem pe ceilalți să râdă, ci orice cuvânt să fie folositor și să aducă schimbare.

Să lăsăm ca Dumnezeu să vorbească prin noi, să fim gata să ducem mesajul de la El și să schimbăm lumea prin zâmbete și cuvinte care aduc viață. Dumnezeu să ne ajute! ■ **Ionela Loghin**

Gânduri

„Adevărata vorbire nu are nevoie de multe cuvinte.”

„Nu poți avea inima curată și limba murdară, căci din prisosul inimii vorbește gura.”

„'Dacă vorbește cineva, să vorbească Cuvintele lui Dumnezeu.' (1 Petru 4:11) Dar trebuie, mai întâi, să fii plin de Cuvântul viu al lui Dumnezeu, ca să-L poți spune și altora – nu o învățătură rece, ci un Cuvânt viu, întrupat în viața de fiecare zi. Rostul limbii credinciosului este, mai ales, răspândirea cunoașterii Domnului Isus.”

„Ca să spui cuvinte sfinte, trebuie să fii sfânt în trăirea ta.”

„Înfrânarea limbii este un mare dar al lui Dumnezeu.”

„Vorbirea noastră să fie ca soarele: să lumineze și să încălzească pe cei ce ascultă. Oamenii mari vorbesc simplu ca natura.”

(Richard Wurmbrand)